

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 15. Rok: 2022 Číslo: 6

Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

Vieme druhému neskákať do reči?

(z myšlienok pápeža Františka)

„Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezahynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno.“
(Jn 10, 27-30)

Ježiš Kristus, hovoriac o zväzku medzi Bohom a každým z nás, používa nežný obraz, krásny obraz pastiera, ktorý je s ovcami.

A vysvetľuje to tromi slovesami: „Moje ovce“ – hovorí Ježiš – „počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou.“

Tri slovesá: **počúvať**, **poznať**, **nasledovať**. Pozrime sa na tieto tri slovesá...

Najprv ovce **počúvajú** hlas pastiera. Iniciatíva vždy vychádza od Pána, všetko sa začína od jeho milosti: je to on, kto nás pozýva do spoločenstva s ním. Toto spoločenstvo však nastáva, ak sa otvoríme počúvaniu; ak zostaneme hluchí, nemôže nám toto spoločenstvo poskytnúť. Otvoriť sa počúvaniu, pretože počúvanie znamená ochotu, znamená poddajnosť, znamená čas venovaný dialógu. Dnes sme zahltení slovami a uponáhľanosťou, keď musíme stále niečo hovoriť a robiť, veď koľkokrát sa dvaja ľudia rozprávajú a jeden nečaká, kým ten druhý dokončí svoju myšlienku, preruší ju v polovici, odpovedá... Ale ak človeka nenecháme hovoriť, niet počúvania. Je to zlo našej doby. Dnes sme zahltení slovami, uponáhľaní tým,

že musíme stále niečo hovoriť, bojíme sa ticha.

Ako ťažko nám padne vzájomne sa počúvať! Vypočuť druhého až do konca, nechať ho vyjadriť sa, počúvať v rodine, počúvať v škole, počúvať v práci, a dokonca aj v Cirkvi! Ale pre Pána je potrebné predovšetkým počúvať. On je Slovo Otca a kresťan je dieťa počúvania, ktoré je povolane žiť s Božím Slovom na dosah. Pýtajme sa dnes sami seba, či sme deťmi počúvania, či si nájdeme čas na Božie slovo, či venujeme priestor a pozornosť svojim bratom a sestrám. Či

vieme načúvať tak, aby sa ten druhý mohol vyjadriť až do konca, bez toho, aby sme ho prerušili. Kto počúva druhých, vie počúvať aj Pána,

a naopak. A zažíva niečo veľmi pekné, a to, že Pán sám nás počúva: počúva nás, keď sa k nemu modlíme, keď sa mu zverujeme, keď ho vzývame.

Počúvanie Ježiša sa tak stáva spôsobom, ako zistiť, že nás pozná. Tu je to druhé sloveso, ktoré sa týka dobrého pastiera: **pozná svoje ovce**. To však neznamená len to, že o nás vie veľa vecí: vedieť v biblickom zmysle znamená aj milovať. Spôsob, ako objaviť Pánovu lásku, je počúvať ho. Potom vzťah s ním

už nebude neosobný, chladný alebo kozmetický.

Keď sme s dobrým pastierom, zažívame to, čo hovorí žalm: „*Aj keby som išiel tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou*“ (Ž 23,4). Najmä v utrpení, v ťažkostiach, v krízach, ktoré sú temnotou: On nás podporuje tým, že nimi prechádza s nami. A tak práve v ťažkých situáciách môžeme objaviť, že nás Pán pozná a miluje. Pýtajme sa teda sami seba: Dávam sa poznať Pánovi? Robím mu miesto vo svojom živote, prinášam mu to, čo žijem?

A napokon tretie sloveso: **ovce, ktoré počúvajú a dajú sa poznať, nasledujú**: počúvajú, cítia sa byť poznané Pánom a nasledujú Pána, ktorý je ich

pastierom. A čo robia tí, ktorí nasledujú Krista? Ide tam, kam ide on, po tej istej ceste, tým istým smerom. Ide hľadať toho, kto sa stratil (porov. Lk 15, 4), zaujíma sa o toho, kto je vzdialený, berie si k srdcu situáciu trpiaceho, vie plakať s plačúcim, podáva ruku blížnemu, berie ho na plecía. A čo ja? Nechám sa Ježišom milovať a od toho, že sa nechám milovať, prejdem k tomu, aby som ho miloval, aby som ho napodobňoval?

Počúvať, poznať a nasledovať Krista.

Nedele a sviatky Päťdesiatnice

(liturgické prežívanie obdobia po Pasche)

Nedeľa slepom

(6. nedeľa po Pasche)

V šiestu nedeľu po Pasche oslavujeme zázrak nášho Pána Boha a Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý vykonal na slepom od narodenia skrze vodu.

V evanjeliu (Jn 9, 1-38) je opísané zaujímavé stretnutie. Ježiš stretáva slepeho od narodenia, uzdravuje ho a vracia mu nielen telesný, ale aj duchovný zrak. Po uzdravení totiž slepý uvidel nielen slnko, prírodu, svojich rodičov, ale uvidel aj Boha. „*Verím, Pane...*“ odpovedal uzdravený „*a klaňal sa mu*“ (Jn 9, 38).

Táto udalosť z evanjelia prezrádza, ako môže človek pomôcť Bohu, aby uzdravil jeho vnútorný zrak.

Čo dnešný človek? Síce sa nemôže vykúpať v rybníku Siloe, ale môže sa „vykúpať“ v slovách Poslaného. Každé úprimné stretnutie človeka s Božím slovom, každý „kúpel“ v Božom slove, uzdravuje človeka a vracia mu duchovný zrak.

Veľmi zaujímavá je aj situácia po uzdravení. Ježiš sa totiž po tom, ako poslal slepca k rybníku, vzdialil od neho.

A slepec nevie odpovedať na otázku, kde je ten čo ho uzdravil. Tento postoj naznačuje, že Ježiš ponecháva slepovi slobodu a čaká, že ho aj on začne hľadať. Ježiš urobil prvý krok, druhý krok je vyzvaný urobiť slepec. A ten druhý krok spočíval vo svedectve. V odvahe svedčiť o Ňom nielen pred najbližšími, ale aj pred tými, ktorí majú moc. Najdôležitejšie však bolo to, že sám slepec spoznal v Ježišovi Pána svojho života.

Je teda dôležité každé svedectvo o Kristovi, nakoľko očisťuje duchovný zrak človeka, ktorý následne môže jasnejšie spoznať v Ježišovi Kristovi Pána svojho života.

Mať uzdravený vnútorný zrak znamená, podľa vzoru slepca z evanjelia, žasnúť nad tým, čo všetko Boh koná v životoch ľudí. A On koná v každom čase nádherné veci.

Nanebovstúpenie Pána

Obsah sviatku Nanebovstúpenia Pána tvorí udalosť Kristovho vystúpenia do neba a jej význam nielen pre Ježiša Krista, ale aj pre každého veriaceho človeka.

Pán Ježiš sa totiž vo svojom ľudskom tele vrátil do slávy, akú mal po pravici svojho Otca v nebi. Týmto spôsobom pozdvihol ľudskú prirodzenosť k zbožšteniu a zasadol ako Najvyšší Veľkňaz, ktorý pretrpel ľudskú smrť a vstal z mŕtvych, aby zachránil ľudstvo. Teda oslavuje sa vystúpenie Pána na nebesá a zároveň sa očakáva jeho druhý a slávny príchod.

V prvých troch storočiach neexistuje žiadna zmienka o tomto sviatku. Medzi odborníkmi na liturgiu prevláda názor, že v prvých troch storočiach bol sviatok Pánovho nanebovstúpenia spojený so sviatkom svätej Päťdesiatnice.

V 4. storočí však sviatok sa stáva už všeobecne známym, ba dokonca je na mnohých miestach považovaný za „celospoločenský“ sviatok.

Význam sviatku bol ozdobený homíliami mnohých učiteľov Cirkvi, napr. sv. Jána Zlatoústeho, sv. Gregora Nysského, sv. Epifána Cyperského, Leva Veľkého a ďalších.

Nedeľa otcov 1. Nicejského snemu (7. nedeľa po Pasche)

Na siedmu nedeľu po Pasche slávime Nedeľu otcov prvého ekumenického

snemu. Ide o spomienku na koncilových otcov, ktorí sa zišli r. 325 v Nicei na žiadosť cisára, sv. Konštantína Veľkého, aby odsúdili herézu arianizmu ako aj iné učenia, ktoré napádali jednotu Cirkvi.

V tom čase totiž istý kňaz Árius šíril vieroučný blud: že Ježiš Kristus je len dokonalý človek, a nie Boží syn. Bludné

učenie sa začalo šíriť po celom kresťanskom Východe.

A tak sa v roku 325 v meste Nicea schádzajú biskupi celej Cirkvi, vec

skúmajú a prehlásia: Ježiš Kristus je Boží syn v ľudskom tele, je pravý Boh a pravý človek, je jednou osobou s dvoma prirodzenosťami. Tak bola zjednaná náprava vo veci Áriovho bludu a bolo definované pravoverné učenie.

A tento snem, ktorý bol prvý v dejinách Cirkvi, si pripomína východná Cirkev práve v 7. nedeľu po Pasche. A je to zároveň nedeľa jednoty Cirkvi. V evanjeliu nedele zaznieva ako Ježiš, v svojej veľkňazskej modlitbe, prosí o jednotu Cirkvi. Je to zároveň pozvanie pre každého veriaceho, aby odpovedal na otázku, ako sa pričiňuje o jednotu Cirkvi, svojej farnosti, svojej rodine, či v spoločenstvách, kde sa nachádza? Nejednota je totiž veľkým ohrozením pre Cirkev a pre veriacich aj v dnešnej dobe.

Liturgický program

Liturgický program po 6. nedeli po Pasche 23.05. – 29.05. 2022

Pondelok 23.05.	Prep. otec a vyznávač Michal, synadský biskup	06:30 sv. lit. (csl.) † Anna, Michal, Jozef...
		18:00 sv. lit. (slov.) † Rozália, Mikuláš
Utorok 24.05.	Prep. otec Simeon z Obdivuhodného vrchu	06:30 sv. lit. (csl.) † z rod. Štenkovej a Sičákovej
		18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Ján, Štefan, Andrej
Streda 25.05.	Tretie nájdenie hlavy sv. Jána Krstiteľa Zakončenie Paschy	06:30 sv. lit. (csl.) * Mária s rod.
		17:00 Veľká Večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) † Gabriela
Štvrtok 26.05.	Nanebovstúpenie Pána prikázaný sviatok, mirovanie	07:30 sv. lit. (csl.) † Ivan, Mária
		16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť
		18:00 sv. lit. (slov.) * Marianna
Piatok 27.05.	Sv. hieromučeník Terapont zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) † Jaroslav (panychída)
		18:00 sv. lit. (slov.) * Milan, Božena
Sobota 28.05.	Prep. otec Nikita, chalcedónsky biskup	07:00 sv. lit. (csl.) * Ladislav, Jana, Viliam....
		18:00 sv. lit. (slov.) † František, Jozef, Pavol...
Nedeľa 29.05.	7. nedeľa po Pasche - Otcov 1. Nicejského snemu hl. 6 Zbierka: Kat. masmédiá	07:30 sv. lit. (slov.) * Ján, Anna, Milan, Anna
		09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		11:00 sv. lit. (slov.) 1. * Ingrid 2. * Gabriela, Ivana, Marianna
		17:15 Večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) * Marta s rod.

Liturgický program

Liturgický program po 7. nedeli po Pasche 30.05. – 05.06. 2022

Pondelok 30.05.	Prepodobný otec Izák	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Michal, Mária...
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Juraj, Alžbeta, Ján 2. † Anna (panychída)
Utorok 31.05.	Svätý apoštol Hermas	06:30 sv. lit. (csl.) * Peter s rod.
		18:00 sv. lit. (slov.) † z rod. Nemcovej
Streda 01.06.	Svätý mučeník Justín	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján, Mária, Ján, Vanda...
		18:00 sv. lit. (slov.) * Tatiana s rod.
Štvrtok 02.06.	Sv. Nikefor Vyznávač, konštantínopolský patriarcha	06:30 sv. lit. (csl.) * Miroslav, Natália...
		18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Ján, Mária, Júlia
Piatok 03.06.	Sv. mučeník Lucilián a spol. zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) * SSR a NSI
		18:00 sv. lit. (slov.) * SSR a NSI
Sobota 04.06.	5. zádušná sobota	07:00 sv. lit. (csl.) † z farnosti (hramoty)
		18:00 sv. lit. (slov.) † z farnosti (hramoty)
Nedeľa 05.06.	Nedeľa svätej Päťdesiatnice mirovanie	07:30 sv. lit. (slov.) * Ján, Mária, Ján
		09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		11:00 sv. lit. (slov.) * Adam, Martina
		16:45 Večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) * Milan s rod.

Stretnutie v parku

(príbeh na potešenie duše)

Bol raz jeden malý chlapec, ktorý sa chcel stoj čo stoj stretnúť s Bohom. Vedel však, že k miestu, kde Boh býva, vedie dlhá cesta. A tak si v jeden deň zbalil do svojho košíka koláče, lekvár a niečo na pitie a vyrazil na cestu.

Keď prešiel asi tristo metrov, uvidel starenku. Sedela sama v parku a krmila holuby.

Chlapec si k nej prisadol a otvoril košík. Chcel sa napiť. Tu mu zišlo na um, že starenka by mohla byť hladná, a tak jej ponúkol jeden zo svojich koláčov. Starenka ho vďačne prijala a usmiala sa naňho. Jej úsmev bol taký úžasný, že chlapec ho chcel uvidieť znova a tak ju ponúkol aj ďalším koláčom. Opäť sa naňho usmiala. Chlapec bol unesený. Dlhú chvíľu jedol a usmieval sa.

Sedeli takto celé popoludnie jediac a usmievajúc sa, ale nepovedali si ani slovo. A keď sa začalo stmievať, chlapec si uvedomil, že mama sa už oňho isto začína báť a chcel sa vrátiť domov. Ale skôr akoby odišiel na viac ako pár

krokov, otočil sa, rozbehol sa späť k starenke a objal ju. Tá ho objala a obdarila ho tým najkrajším úsmevom na svete.

Keď chlapec o krátku chvíľu otvoril dvere bytu, kde býval, mama bola prekvapená z výrazu radosti, ktorý sa zračil na jeho tvári.

Spýtala sa svojho syna: „Čo si dnes robil, že ťa to tak potešilo?“

Chlapec odpovedal: „*OLOURANTOVAL som s Bohom*“.

Skôr ako by mama mohla niečo odpovedať dodal: „*A vieš čo? Má ten najkrajší úsmev aký som kedy videl!*“

Onedlho sa starenka, tiež žiariac radosťou, vrátila domov.

Jej syn zarazený výrazom pokoja, ktorý videl na jej tvári sa spýtal: „*Mama, čo si dnes robila, že si taká šťastná?*“

Odpovedala: „*Dnes som v parku oLOURANTOVALA s Bohom.*“

A skôr akoby sa syn na niečo spytoval dodala: „*A vieš čo? Vyzerá oveľa mladšie ako som čakala.*“

Božie pôsobenie skrze sviatosti

(obzretie sa za Slávnostným sv. prijímaním)

Po svete sú známe zábavné programy na vyhľadávanie talentov, napríklad Československo má talent, Superstar...

Porotu aj divákov najviac očaria ľudia, ktorí svojím zjavom, výzorom či minulosťou nijako nebudia rešpekt, ale keď odhalia svoj talent, doslova ohúria porotu a halou zaznie burácajúci potlesk.

Sú to ľudia, ktorým Boh nadelil veľkú dávku talentu. Cez tieto výnimočné skutočnosti Boh ukazuje, že to, čo človek dokáže, nemá sám zo seba.

Prednedávnom 32 detí našej farnosti pristúpilo prvýkrát k Sviatosti zmierenia a pokánia a zároveň k Slávnostnému svätému prijímaniu. Každé z týchto detí má za sebou svoj životný príbeh, aj keď ešte nie dlhý. Všetci majú svoje dobré i zlé vlastnosti, každý je konkrétnou reálnou bytosťou milovanou Bohom. Táto láska sa prejavuje aj v tom, že Boh im dáva svoju milosť.

Túto Božiu milosť, náklonnosť Boha, ktorý chce dobro každého človeka, dáva Pán aj cez sviatosti Zmierenia a Eucharistie osobitným spôsobom. Božia láska prijatá formou sviatosti

pôsobí v každom človeku tak, že pomáha rozvíjať jeho schopnosti pre konanie dobra a rozhodovanie sa preň a upevňuje vzťah s Bohom. Pôsobenie prijatej sviatosti má veľkú silu a hodnotu. Teológia to nazýva odborným termínom *ex opere operato*.

Samotné pôsobenie však nestačí. Je potrebná otvorenosť, spolupráca, námaha človeka. Túto disponibilitu nazýva teológia termínom *ex opere operantis*.

Účinok prijatej sviatosti závisí od spojenia oboch spomínaných skutočností. Keď sa spoja viera, zaangažovanosť, obetovaný čas, modlitba, tak pôsobenie Božej milosti prináša svoje ovocie.

Je to podobné ako v programe o vyhľadávaní talentov. Človek dáva seba, svoj čas, ochotu, námahu a Boh zase talent, milosť, pomoc. Výsledkom je harmónia, z ktorej majú úžitok všetci.

Deti začali novú etapu života, intenzívnejšieho života s Bohom. Myslíme na tieto deti, aby aj naďalej pristupovali k sviatostiam, prijímali tento dar s otvoreným srdcom, s hlbokou vierou a s ochotnou láskou prehĺbiť svoj vzťah s Ježišom Kristom.

